

ikke ere saa gode, som man kunde ønske, at de burde være. Som ærede Medlemmer ville erindre, fremdrog jeg her i Salen ved 2den Behandling et Forhold angaaende Redelpasserne, og det forekommer mig, at den Ordning, som denne Sag, saa vidt det er kommet til min Kundskab, har faaet, formentlig ved den ærede Ministers Indgriben, er saa tilfredsstillende, at der er Grund til at anmode Ministeren om at fortsætte den Virksomhed med Hensyn til at have Opmærksomheden henvendt paa disse Arbejders Forhold, som han saa heldig har paabegyndt. Seg vil i al Umindelighed lige over for den ærede Minister bemærke, at dersom den Taknemmelighed kom til hans Kundskab, som disse Arbejdere føle ved, at deres overordnede saaledes gribe ind til Fordel for dem, og den Glæde, det forvolder, saa tror jeg, at det sikkert vilde være ham Vøn for hans Indgriben paa dette Omraade og ansøre ham til at fortsætte. Det forekommer mig nemlig, at det har vist sig i dette Tilfælde, at den Erfaring, jeg ofte har gjort, naar jeg har haft med Ordningen af Arbejderforhold at gøre, er bleven stadfæstet, den nemlig, at det ikke altid, hverken paa de offentlige Institutioners Omraade eller paa de private Arbejdsgivers Omraade, er de øverste overordnede, der staa i Vejen for en human og heldig Ordning af Arbejderforholdene i det hele taget, men at det meget ofte er dem, der staa imellem de overordnede og Arbejderne, som bevirke, at Forholdene blive mindre heldige. Det kan undertiden være, at disse mellemstaaende Mænd tro at kunne se deres egen Interesse og sandsynligvis ogsaa mene at kunne fremme deres overordnede Interesse ved at optræde paa en strengere Maade, end det er nødvendigt, og det er saadanne Forhold, som mange Gange kunne ændres blot ved, at Opmærksomheden bliver henledt paa dem. Da nu atter Opmærksomheden er henledt paa dette Forhold derved, at Ministeren forlanger en Bevilling paa 13,000 Kr. til Depotarbejderne og i Bilagene henviser til den forøgede Arbejdstid paa Grund af den forøgede Trafik, er der vel Grund til atter at tale et Par Ord om, hvorledes disse Arbejders Forhold ere, og hvorledes de mulig ved Ministerens Opmærksomhed kunne forbedres, selv om det bliver nødvendigt for Ministeren at tage dette Forslag tilbage paa Grund af et andet, som Finansudvalget er gaaet ind paa, nemlig det under Nr. 9 til faste Tjrbødere. Seg skal ogsaa erkende, at jeg gaar hellere med til Udvalgets Forslag, fordi det forøger det faste Mandstabs Antal, saa vidt jeg kan se, medens Ministerens derimod

vilde forøge Depotarbejdernes Antal eller søge en Vønforhøjelse for disse. Det er nemlig saaledes, at Depotarbejderne derude ere sikkert nok faste Arbejdere, men i Modsætning til det øvrige underordnede Personale paa Jærnbanen ere de ansatte med Ugeløn i Stedet for Maanedsløn. Alerede dette er ganske uheldigt for disse Arbejdere, idet de derved i Sygdomstilfælde eller ved andre Lejligheder ere berøvede deres Dagløn i Modsætning til de Arbejdere, der ere paa Maanedsgage. Naar der skal bevilges Penge og ansættes ny Arbejdere, ønsker man selvfølgelig hellere en Forøgelse af de Arbejders Antal, der ere paa Maanedsgage, end af deres, der ere paa Ugeløn, fordi disse ere uheldigere stillede, og Depotarbejderne ønskede intet hellere, end at de, ligesom de øvrige, kunde komme paa Maanedsgage. Der er et forunderligt Forhold derude paa Jærnbanen, som jeg gerne vilde anmode den ærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Depotarbejderne ere, ligesom flere andre derude, med Hensyn til Vøn inddelte i 4 Klasser, og ved den forøgede Arbejdsmaengde, der er bleven lagt over paa disse Arbejdere paa Grund af Trafikkens Stigning, til hvilken der henvises i Bilagene, er der indtraadt det Forhold, at den laveste Lønningstaxi for disse Folk, 14 Kr. ugentlig, har man begyndt at anvende i Kjøbenhavn nu i den senere Tid, medens den aldrig tidligere har været anvendt uden i Provinserne. Det turde være temmelig indlysende, at en Arbejder med Familie meget daarlig kan leve for 14 Kr. ugentlig her i Kjøbenhavn, og har man i tidligere Tid kunnet klare sig paa Jærnbanen ved at holde Arbejderne paa Kjøbenhavns Station i 1ste, 2den og 3dje Klasse, vil man forhaabentlig ogsaa kunne gøre det nu, da Trafikken tager til, og Arbejdet forøges. Det er nemlig saaledes, at Arbejdet for disse Arbejdere næstendels er blevet fordoblet. Tidligere var det saaledes — de ere nemlig Maskinpudefere — at 2 Mand skulde pudse en Maskine paa en Dag. Efter den ny Ordning ere de inddelte i Hold, og det forlanges, at disse Hold paa 9 Mand skulle pudse indtil 9 à 10 Maskiner daglig. Man kan altsaa sige, at Arbejdet næsten er fordoblet, selv om det ikke er fordoblet fuldt ud, fordi Maskinernes hyppigere Pudsnings medfører mindre Arbejde, men Arbejdet er jo blevet forøget, og samtidigt indfører man den laveste Lønningstaxi ogsaa for Kjøbenhavn, hvad der ikke tidligere har været Tilfældet. Dette er et Forhold, som jeg haaber, den højtærede Minister vil undersøge, og jeg haa-